

[Søren P. Larsen.]

Retsvirkninger af modtagen Kommunehjælp er. Hovedregelen er den, siger han, at den medfører Erstatningspligt, og hvis man faar en Kommunehjælp, der gennem dens Ydelse til Stadighed eller gennem dens Størrelse faar Karakteren af egentlig Forsorg, saa bliver Kommunehjælpen efter § 307 i Forsorsloven at betragte som Fattighjælp med Tab af Valgret o. s. v. Det var den daværende Socialministers Opfattelse af Kommunehjælpsbegrebet i Sommeren 1933—34, da Lovgivningen var endeligt udarbejdet og traadt ud i det praktiske Liv.

Disse 63,3 Mill. Kr., hvoraf de 57,7 Mill. Kr. er ren Kommunehjælp, tynger naturligvis de kommunale Budgetter kolossalt, og det er meget store Tal, naar Hensyn tages til, at man netop i 1934—35 havde den udbyggede Forsikringshjælp og Særhjælpen til at afhjælpe den Nød, der var. Jeg ved meget vel, at der er Vanskeligheder paa adskillige Omraader, men i Aaret 1934—35 har vi haft en betydelig mindre Arbejdsløshed end i de foregaaende Aar, og ikke desto mindre er 57,7 Mill. Kr. anvendt i Kommunehjælp.

Derfor vil jeg spørge den høje Regering, og ganske særlig Socialministeren, om man har undersøgt, om Administrationen af Kommunehjælpen ogsaa er foregaaet i nøje Overensstemmelse med Lovens Ord og med de forklarende Noter, som ledsager Sociallovens Udgivelse af Socialministeriet. I Forsorslovens §§ 292—308 omhandles jo hele dette vigtige Afsnit, Kommunehjælpen, og Lovens Paragraffer er vist faste nok. Men hvilke Erfaringer har man i Socialministeriet gjort paa Kommunehjælpens Omraade? Har Socialministeriet ikke set de mægtige Millionbeløb, og har man da ikke i Ministeriet følt en Trang til at kende nærmere til denne mægtige Udgiftspost? Har man i Socialministeriet holdt sig underrettet om disse mange Millioners Anvendelse? Og hvilke Erfaringer har man i Ministeriet gjort med Henblik paa den Erstatningspligt og Tilbagebetalingspligt, der nævnes i Forsorslovens § 301? Er det en Løfteparagraf, der hviler, eller er den i Virksomhed? Hvilke Erfaringer har man gjort i de over 2 Aar, Loven har haft Gyl-dighed?

Dernæst maa vi have klaret, om Kommunehjælpen er anvist til Udbetaling under Hensyn til Bestemmelserne i § 297, der udtrykkeligt fastlægger, hvor stor Kommunehjælpen maa være i Form af kontant Pengehjælp eller Naturalier; Linien er, som bekendt, den, der angives ved Folkeforsik-

ringslovens Satser. Endvidere, i hvor stor Udstrækning Kommunehjælpen har været anvendt i et saadant Omfang, at Hjælpen har Karakter af egentlig Forsorg, det vil sige, at den i Omfang og Størrelse er naaet op til Forsikringsstatserne, jfr. § 307, idet Kommunehjælpen da vil være at betragte som Fattighjælp, medmindre Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af det sociale Udvalg beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning.

Lov er Lov, og Lov skal holdes, og det vil være naturligt, at Socialministeren klart angiver, hvad Ministeriet har gjort og agter at gøre vedrørende hele dette Spørgsmaal. Lovens Bestemmelser maa naturligvis følges, og jeg henstiller til Ministeriet at være agtpaagivende netop paa disse Omraader, thi den store Udgiftsstigning gør det nødvendigt at kræve en klar Linie fra Regeringen, ikke mindst over for Begrebet Kommunehjælp.

A. Svensson: Der er forskellige Ordførere, som under den forløbne Del af Finanslovdebatten allerede har omtalt Forholdene og specielt det sidste Folketingsvalg i de sønderjyske Landsdele. Der er ogsaa en enkelt af disse Ordførere, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der i denne Forbindelse har rettet Angreb mod de sønderjyske Konservative. Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti begyndte med at sige, at det tyske Mindretal vel havde haft en Fremgang ved Valget, men denne Fremgang var meget beskedn; det ærede Medlem gentog senere, at naar man sammenligner den Styrkelse, der siden Nazismens Gennembrud i Tyskland er vederfares Tyskheden i Nordslesvig, med hvad man har set i Danzig, i Memelomraadet og i Tjekkosllovakiet, saa er det tyske Mindretals Fremgang her i Landet særdeles beskedn.

Dette sidste kan jeg naturligvis give det ærede Medlem Medhold i; jeg vil endda gaa videre og paastaa, at i Virkeligheden er Sammenligning ikke mulig. Saa vidt jeg ved, er Forholdet det, at der i de nævnte fremmede Omraader findes en stor kompakt Udenlandstyskhed, medens Nordslesvig i Modsætning hertil frembyder Billedet af et altovervejende dansk Flertal og et talmæssigt forholdsvis ringe tysk Mindretal. Jeg behøver blot at nævne, at ved Valget den 22. Oktober i Aar blev der afgivet i alt 84,5 pCt. danske Stemmer og 15,5 pCt. tyske Stemmer i den sønderjyske Storkreds, eller at der i Slutningen af Aaret 1934 var 83,7 pCt. danskunderviste